

Postanowienie Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 25 kwietnia 2016r., Sygn. akt I Co 516/16

Postanowienie Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 25 kwietnia 2016r. w sprawie żądania przez spółdzielnię mieszkaniową opłaty za udzielenie informacji komornikowi.

Sygn. akt I Co 516/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Słapa-Paciorek

Protokolant: asystent sędziego Robert Pokorny

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 roku w Bielsku-Białej na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela ING Bank Śląski SA z siedzibą w Katowicach przeciwko dłużnikowi o świadczenie pieniężne w przedmiocie skargi Śródmiejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Bielsku-Białej na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej podjętą w sprawie KM 1854/15 – postanowienie z dnia 25 lutego 2016 roku, oddalające wniosek Śródmiejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Bielsku-Białej o uiszczenie opłaty za udzielenie informacji, postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. zobowiązać Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej (...) do uiszczenia opłaty na rzecz Śródmiejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Bielsku-Białej za udzielenie informacji w wysokości 36,90zł (trzydzieści sześć złotych i dziewięćdziesiąt groszy);
3. odstąpić od obciążania stron kosztami postępowania.

W dniu 01 marca 2016 roku Śródmiejska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Bielsku-Białej wniosła skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej podjętą w sprawie KM 1854/15 – postanowienie z dnia 25 lutego 2016 roku, oddalające wniosek Śródmiejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Bielsku-Białej o uiszczenie opłaty za udzielenie informacji. Skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia i zobowiązania komornika do uiszczenia dochodzonej opłaty. Ponadto Spółdzielnia wniosła o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że zgodnie z żądaniem komornika, skarżąca udzieliła mu informacji, za którą – zgodnie z przepisami ustawy o komornikach sądowych i egzekucji – spółdzielnia ma prawo żądać opłaty. Podkreślono, że żaden przepis ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, jak i ustawy Prawo spółdzielcze nie pozbawia skarżącej możliwości pobierania opłat za udzielanie komornikowi informacji.

W odpowiedzi na skargę komornik wniósł o jej oddalenie. Stał na stanowisku, że o obowiązku ponoszenia opłat za uzyskanie ze spółdzielni mieszkaniowej informacji musiałby stanowić przepis szczególny, tak jak ma to miejsce w przypadku Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, czy urzędów skarbowych. Organ egzekucyjny podkreślił, że żaden przepis ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, jak i ustawy Prawo spółdzielcze nie zawiera takiego szczególnego przepisu uprawniającego do domagania się opłaty za udzielenie informacji, a przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji zawierają jedynie ogólne normy w tym zakresie, nie przesądzając istnienia takiego obowiązku.

Jak wynika z przedłożonych przez skarżącą uchwał zarządu spółdzielni, stawka opłaty za udzielenie informacji organowi egzekucyjnemu wynosi 30,00 zł bez VAT.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowa sprawa sprowadzała się de facto do interpretacji przepisów art. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz. 790 j.t. ze zm.) o komornikach sądowych i egzekucji. Jak stanowi przepis art. 2 ust. 5 tej ustawy, organy administracji publicznej, urzędy skarbowe, organy rentowe, o których mowa w art. 476 § 4 KPC, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, podmioty prowadzące działalność maklerską, organy spółdzielni mieszkaniowych, zarządy wspólnot mieszkaniowych, inne podmioty zarządzające mieszkaniami i lokalami użytkowymi, jak również inne instytucje są obowiązane na pisemne żądanie komornika udzielić mu informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz wykonania innych czynności wchodzących w zakres jego ustawowych zadań, w szczególności dotyczące stanu majątkowego dłużnika oraz umożliwiających identyfikację składników jego majątku. Przepis art. 762 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. Zgodnie z powyższym przepisem, w odpowiedzi na wezwanie komornika, skarżąca spółdzielnia udzieliła mu informacji odnośnie przysługiwania dłużnikowi spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego i za udzieloną informację zażądała zapłaty kwoty 36,90 zł, na podstawie dołączonej faktury VAT (vide k. 47-48, 51-52 akt KM 1854/15).

Przepis art.2 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji stanowi, że w sprawach o egzekucję lub o zabezpieczenie świadczeń alimentacyjnych lub rent mających charakter alimentów oraz w sprawach o egzekucję lub o zabezpieczenie świadczeń wszczętych na wniosek Skarbu Państwa, w tym na polecenie sądu lub prokuratora, niezwiązanych z wykonywaniem działalności gospodarczej, informacje, o których mowa w ust. 5, udzielane są nieodpłatnie. Egzekucja w sprawie KM 1854/15 nie należy do żadnej z ww. kategorii spraw, a *contrario* zatem udzielenie informacji przez skarżącą Spółdzielnię może odbywać się odpłatnie, a komornik – na podstawie przepisu art. 2 ust. 9 ww. ustawy – powinien uiszczyć opłatę na wezwanie podmiotu udzielającego informacji. Nie można przy tym podzielić stanowiska organu egzekucyjnego, jakoby podstawa żądania opłaty za udzieloną informację musiała wynikać z ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, czy też ustawy Prawo spółdzielcze. Trzeba bowiem zauważyć, iż podstawowym przepisem określającym wymogi wynagradzania instytucji, do których zwraca się organ egzekucyjny jest właśnie przepis art.2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, z którego wynika wprost, że opłatę za udzielenie informacji komornik uiszcza po jej udzieleniu, na wezwanie podmiotu udzielającego informacji. Wyjątkiem zaś są jedynie sytuacje przewidziane w przepisie art. 2 ust. 7 ustawy, czyli informacje uzyskiwane od różnego rodzaju instytucji w sprawach o egzekucję lub o zabezpieczenie świadczeń alimentacyjnych lub rent mających charakter alimentów oraz w sprawach o egzekucję lub o zabezpieczenie świadczeń wszczętych na wniosek Skarbu Państwa, w tym na polecenie sądu lub prokuratora, niezwiązanych z wykonywaniem działalności

gospodarczej. Tylko zatem te informacje komornik może uzyskać nieodpłatnie. Fakt zaś, że wysokość wynagrodzenia, jakie spółdzielni przysługuje za udzielenie informacji, do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie została przewidziana w przepisach szczególnych nie daje podstaw do uznania, że nie należy temu podmiotowi w ogóle takie wynagrodzenie. Nie ma zatem przeszkód, by kosztów tych mogła się domagać także spółdzielnia, bowiem będąc podmiotem prywatnym, ciężar kosztów związanych z udzieleniem wymaganych przez organ egzekucyjny informacji nie powinien być na nią przenoszony.

Trzeba jeszcze w tym miejscu zaznaczyć, że dochodzenie przez spółdzielnię kosztów udzielenia takiej informacji może być realizowane – ze względu na zasadę koncentracji kosztów postępowania – wyłącznie w drodze skargi na czynność komornika, nie zaś w drodze powództwa przeciwko organowi egzekucyjnemu (zob. uchwała SN z dnia 21 października 2015 roku, sygn.. akt III CZP 66/15, LEX nr 1814307).

Mając na uwadze powyższe, Sąd uchylił zaskarżone postanowienie i zobowiązał komornika do uiszczenia opłaty za udzielone mu informacje.

W oparciu o przepis art. 102 KPC w zw. Z art. 13 § 2 KPC Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami procesu. Należy podkreślić, że zarówno wierzyciel, jak i dłużnik w żaden sposób nie przyczynili się do konieczności wniesienia skargi przez podmiot trzeci – spółdzielnię mieszkaniową. Pomimo zatem uwzględnienia skargi brak jest podstaw ku temu, by którąś ze stron postępowania uznać za przegrywającą sprawę i obciążyć kosztami postępowania. Z kolei brak przepisów umożliwiających obciążenie organu egzekucyjnego kosztami skargi nie pozwalał na ich zasądzenie od komornika sądowego. Stąd ewentualne roszczenia w tym zakresie – nie przesądzając – mogą stanowić podstawę odrębnego powództwa o zapłatę.

Źródło: „Informacje i Komunikaty Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP” Nr 10/2016